

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

3/23

MAAKUNTAKOMPPANIA HARJOITTELI
PAHKAJÄRVELLÄ POIKKEUKSELLISESSA TEHTÄVÄSSÄ

Varaa paikkasi nyt:
Maanpuolustuspäivä 23.9.2023

DISC – Danish International
Sniper Competition

Päijät-Hämeen ensimmäinen
naispuolinen ammunnanjohtaja

DISC-tarkka-ammuntakilpailu Tanskassa.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy joulukuussa 2023. Aineisto sitä varten on toimitettava 30.11.2023 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkajulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI

Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
twitter.com/varmistin
[@varmistin](https://www.instagram.com/varmistin) #varmistin

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
[@phmaakk](https://www.instagram.com/phmaakk) #phmaakk

Kauniit kesäkelit hellivät heinäkuun kertausharjoituksessa. Pääasiassa. Pahkajärven osuus päättyi kaatosateeseen.

VARMISTIN NRO 3

1.9.2023

15. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

MKJ 6

Aluetoimisto 7

Maanpuolustuspäivä 23.9.2023 8

InPlace Analytic Osint 10

Pahkajärven KH 12

DISC23 18

Kyberturvallisuus – LahtiSec ry 24

Ajatuksia johtajuudesta – osa 3 25

Ammunnanjohtaja Kirsi Ahola 27

PÄÄTOIMITTAJA

Koska sinä olet viimeksi käynyt kirjastossa? Tiesitkö, että Varmistin ry toimittaa tämän lehden vapaakappaleen kaikkiin Päijät-Hämeen kirjastoihin, mutta aina sitä ei laiteta esille lehtilukusaliin. Mikäli olet menossa asioimaan kirjastoon tai olet sellaisen lähellä, niin mitäpä jos kävisit lisäämässä Varmistin-lehden "lehtitoiveita"-vihkoon. Kirjastojen lukusaleissa on nimittäin tällä hetkellä meneillään lehtivalikoiman tarkastelu. Vaiva ei ole iso, mutta Varmistimelle ja sitä kautta Päijät-Hämeen maakuntajoukoille siitä voi olla iso hyöty. Iso kiitos Sinulle!

Kulunut vuosi on ollut täynnä toimintaa, ja loppuvuoteenkin mahtuu vielä vaikka mitä. Oheinen kuva on otettu heinäkuun kertausharjoituksesta, joka oli rankka niin fyysisesti kuin henkisesti. Paljon opittiin ja paljon jäi opittavaa. Monipuolinen ja monella tapaa poikkeuksellinen kahdeksan päivän harjoitus alkoi Hälvälässä perustamisella ja valmistautumisella sekä viimeisillä suunnitteluilla ja harjoituksilla. Harjoituksen kolmantena päivänä komppania siirtyi Pahkajärvelle tositoimiin. Näistä tapahtumista voit lukea alkaen sivulta 12.

Maakuntakomppanian taistelijat ovat osallistuneet jälleen myös kansainväliseen harjoitukseen: tällä kertaa tarkka-ammuntakilpailuun Tanskassa. Matkakertomus alkaa kertausharjoitusraportin jälkeen sivulta 18. Tästä, kuten muistakin matkakertomuksista, paistaa innostus tällaisia harjoituksia kohtaan. Kenellekään ei varmasti jää epäselväksi, että näihin kannattaa lähteä mukaan, mikäli tilaisuus tarjoutuu. Kannattaa myös itse olla aktiivinen ja kysellä tulevista harjoituksista esimerkiksi aiemmin mukana olleilta.

Viime lehdessä oli ennakoilmoitus maanpuolustuspäivästä, ja tässä lehdessä on nyt mukana tarkempi ohjelma (s. 8-9), johon kannattaa tutustua ja ilmoittautua mukaan. Toivottavasti tästä saadaan vuotuinen tapahtuma! Tässä lehdessä on muitakin erittäin ajankohtaisia aiheita, jotka sivuavat läheisesti myös maanpuolustuspäivän teemoja. Kiitos kaikille lehden tekemiseen osallistuneille!

Nähdään harjoituksissa!

Jenni

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyrää, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

Puheenjohtajan liipaisinsormesta

Valatilaisuus, Maanpuolustuspäivä, kotiseutuharjoitus, TURPO-seminaari eikä siinä varmaankaan vielä kaikki. Vuoden jälkimmäinen puolisko on tarjonnut ja tulee tarjoamaan monta koko kansan tilaisuutta tutustua maanpuolustukseen ja puolustusvoimiin. Hyvä niin. Maanpuolustusjärjestelmämme kontakti asevelvollisiin ja muihin maanpuolustajiin on tärkeää. "Ei himmetä muistot saa", mutta myöskään "Ei kontakti katketa saa". Joskus olen pohtinut miksi en itse aikoinaan hakeutunut maakuntakomppaniaan sitä perustettaessa. Tiesin että niitä perustetaan, ja olin vähän ehtinyt tutustumaan silloisen MPK:n koulutukseen, oman yksikön ontuvan RYT-toiminnan ohella. Eipä se siinä vaiheessa tullut mitenkään arkeen; kukaan tuttavista silloisissa ympyröissä ei asiasta tiennyt mitään. Joten jäin asiassa enemmän kuin ulkokehälle ja syvään reserviin, oman sijoituksen loputtua. Miten tänä päivänä saadaan aluetoimiston ovelle jono muodostumaan sitoumista täyttävistä reserviläisistä? Onko vastuu joukon ressuilla, virkamiehillä, vai tukiyhdistyksellä? Tänä vuonna on paljon tilaisuuksia ja tapahtumia, joissa käymällä, tekemällä oikeastaan yhtään mitään, pääsee tiedon lähteille ja antamaan pikkusormen, jos asia yhtään kiinnostaa. Jos on tahtoa, tarjolla on tietoa, jonka avulla pääsee harjoittamaan taitoa. Siinä on sattumalta 23.9. pidettävän maanpuolustuspäivän slogan.

Suomen uusi hallitus selvityttää, miten reserviläisen tekemiä sotakelpoisia hankintoja voisi vähentää verotuksessa. Ajatus taitaa olla, että jos ressu ostaa vaikka 500 eurolla sotakelpoista kampeita, hän saisi osin tai kokonaan verotuksen kautta tämän maanpuolustusinvestointinsa takaisin, ehkä jollakin omavastuulla tai ilman. Ymmärrettävä tahtotila ajatuksessa. Sehän on pelkkää plussaa, jos tarpeellista kampeita on käytössä muutakin kuin mitä PV:n listoilta ja varastoista löytyy. Mutta toisaalta... Ensi alkuun kaikki asiassa tahtoa osoittaneet voi-

vat käydä tekemässä sitoumuksen aluetoimistolla, niin saavat käyttöön perussetin kotiin säilytettäväksi, ainakin jollain aikajänteellä. Samalla PV laittaa uudempaa sepäpää (NCU-asukokonaisuus) tilaukseen riittävästi, ja näin asiasta todella kiinnostuneet on saatu ohjattu toiminnan pariin, ja rätit ja lumput on jaettu. Näin on tekstiilipuoli ratkaistu. Toki, varalisiä varustuksessakin on hyvästä, mutta uskoisin että alusvaatteet saa hankittua ilman verovähennystäkin ja käyttöä löytynee normaaliolojen arjessakin. Toinen asia on sitten suojavarusteet, elektro-optiikka ja muu kalliimpi kampe, jota Puolustusvoimilakin on rajallinen määrä. Miten ressun asema poikkeusolojen joukossa todetaan verottajan toimesta sellaiseksi, että hänen tekemänsä hankinta on tarpeellinen, käytävä ja verovaroin tuettava?

Mikäli rajallisesti tarjolla olevien tuotteiden hankintaa tuetaan verovaroin, johtanee se kysynnän kasvuun ja sitä kautta hintojen nousuun, kunnes kilpailutilanne on riittävä. Tuohon riittävään kilpailutilanteeseen tuskin päästään, ainostaan nousseisiin hintoihin. Eli hyötysuhde hankinnoissa heikkenee. Ehkäpä julkinen sektori voisi vaan allokoida enemmän varoja, ja PV muokata hankintojaan sen verran, että sitoumuksen tehnyt reserviläinen saa hankittua samasta hankintaerästä sitä mitä tehtävässään tarvitsee ja lompakko kestää.

*Maanpuolustusterveisin,
Timo Wallenius,
puheenjohtaja*

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

Varmistimen verkkokauppa löytyy osoitteesta <https://holvi.com/shop/varmistin>

HENKILÖTÄYDENNYSRYHMÄ JAHTAA PATALJOONAN MÄÄRÄVAHVUUTTA

Paikallispataljoonat eivät ole paperipataljoonia. Ne tarvitsevat useita satoja ihmisiä ollakseen aidosti toimivia, omaan tehtäväänsä uskottavasti pystyviä joukkoja. Useamman sadan ihmisen organisaatio puolestaan vaatii henkilöstöhallintoa. Siitä Päijät-Hämeen paikallispataljoonassa huolehtii pataljoonan esikunnan osa nimeltään henkilötäydennysryhmä. Poikkeusoloissa henkilötäydennysryhmä vastaa nimensä mukaisesti henkilötäydennyksistä siten, että pataljoona pääsee toimimaan määrävahvuusena tai ainakin mahdollisimman lähellä sitä.

Pataljoonan määrävahvuus syntyy siitä, että pataljoonan tehtävän pohjalta on määritelty pataljoonan yksikkörakenne ja yksiköille vastaavasti oma organisaatorakenne. Tämä hierarkian konkreettinen ilmenemismuoto on ns. sijoitusluettelo, jossa pataljoonan jokaisen yksikön jokaisen joukkueen jokaiseen tehtävään on nimetty asevelvollinen. Siis ihan oikea persoona. Sijoitusluetteloä ylläpitävät normaaliolojen aikaan ammattisotilaat ja sen pohjalta toimivat poikkeusoloissa liikkeen kannellepanouseerit.

Täydennystarpeita henkilöstön suhteen syntyy käytännössä joka vaiheessa. Satojen ihmisten organisaatiossa syyt täydentämistarpeille ovat moninaisia; liikkeen kannellepanovaiheessa käskykortti ei kenties tavoita kaikkia tai henkilö jää muusta syystä tulematta, tapahtuu sairastumisia tai haavereita, osoitetaan, että henkilö ei ole palveluskelpoinen jne. Kun riveihin jää tai syntyy aukkoja, ryhtyy henkilöstötäydennysryhmä töihin.

Ryhmän toiminta on hyvin samankaltaista kuin siviilipuolella henkilöstöosastojen toiminta. Kun jossain on täydennystarve, selvitetään tehtävän vaatimukset ja sen jälkeen asevelvollisuusrekisterin tietoja ja mahdollisia muita lähteitä hyödyntäen pyritään löytämään ensisijaisesti vapaasta reservistä mahdollisimman sopiva henkilö ja sijoitetaan hänet tehtävään. Tehtävän vaatimuksista ja kiireysasteesta riippuen kyseeseen voi tulla myös henkilösiirto pataljoonan sisällä, joka puolestaan poikii ketjureaktiona täydennystarpeen siirtyvän henkilön paikalle.

Pelkkä valintaprosessi on vasta alkusoihto. Jotta täydennyshenkilö saadaan paikalleen, on hoidettava käskytyksprosessi ja seurattava prosessin toteutuminen loppuun saakka. Henkilöstötäydennysryhmä seuraa pataljoonan perustamistilanteen kehittymistä ja pyrkii ennakoimaan toimenpiteisiin ryhtymistä. Käytännössä toimenpiteisiin ryhdytään yksiköiden tukipyynnöiden ja komentajan päätösten pohjalta.

Normaalioloissa myös tärkeä rooli

Normaaliolojen vallitessa pataljoonassa on aivan yhtäläinen tarve henkilöstöstä. Valmiuden rakentamisessa keskeinen osa on sillä, että löytyy riittävä määrä riittävästi koulutettuja henkilöitä, jotta on mahdollista saavuttaa pataljoonalta edellytet-

ty suorituskyky sellaisessa ajassa, joka on käytettävissä. Kun otetaan huomioon viimeaikaiset kokemukset lyhentyneistä aikajänneistä ja kaikinainen tekniikoiden voimakas kehittyminen, on tämän päivän paikallispataljoonissa tarve aiempaa huomattavasti suuremmasta joukosta suhteellisen pitkälle koulutettuja taistelijoita. Tilanteiden nopea kehitys ei salli kovin pitkiä harjoitteluajoja.

Sijoitusluettelon täyttäminen nimillä on perustehtävä, jolla varmistetaan teoreettinen suorituskyky poikkeusoloissa. Kun rakennetaan käytännön suorituskykyä, on ratkaisevaa, että sijoitusluettelossa on riittävästi oikeita henkilöitä oikeilla paikoilla. Henkilöitä, jotka ovat motivoituneita, joilla on kenties siviilikokemuksen kautta hankittua osaamista, jotka haluavat oman tehtävänsä siten, että pystyvät tarvittaessa ohjaamaan myös muita. Tätä työtä tehdään normaalioloissa jatkuvasti tehtävään erikseen nimettyjen reserviläisten ja ammattisotilaiden kanssa yhteistyössä.

Henkilötäydennysryhmä avustaa yksiköitä, kartoittaa ja tarjoaa henkilövaihtoehtoja eri tehtäviin ja tukee pataljoonan kykyä selviytyä tehtävistään huolehtimalla henkilöstöresurssien saatavuudesta. Henkilötäydennysryhmän tehtävänä on myös auttaa pataljoonan henkilökuntaa löytämään omaa kiinnostusta ja kokemusta vastaavia uusia tehtäviä. Pyrkimys on, että pataljoonaa sitoutuneilla henkilöillä on mahdollisuus mielekkääseen urakiertoon, jossa pyritään tehtävämuutoksilla 3–6 vuoden mittaisella syklillä varmistamaan, että tehtävät säilyvät motivoivina, osaaminen karttuu ja taidot kasvavat reserviläisuran varrella. Monipuolisilla osaajilla rakennetaan samalla pataljoonan kestävyys eri tilanteisiin.

Normaalioloissa kriittisin tehtävä henkilötäydennysryhmällä on kuitenkin uusien ihmisten rekrytoiminen pataljoonaan. Uuden henkilöstön rekrytoiminen on jatkuvaa ja laajamittaista ja sitä toteutetaan erilaisten rekrytointitapahtumien, reserviläisviestien ja suorakontaktointien kautta. Lisäksi tapahtumat maailmalla vaikuttavat ihmisten kiinnostukseen, esim. viime vuosien tapahtumien takia yhteydenottoja pataljoonaan on tullut paljon. Vuoden 2020 jälkeen pataljoonaan on rekrytoitu runsaat 200 uutta henkilöä ja lisää haetaan jatkuvasti.

Normaalioloissa henkilötäydennysryhmän hyvälle toiminnalle on olennaista jatkuva kontakti ja puheysteys pataljoonan eri osiin, jotta tarpeet tulevat selviksi. Olennaista on tietää, mitä yksiköissä tapahtuu, millaisia ihmisiä tehtäviin tarvitaan ja halutaan ja millaisia tehtäviä on tarjolla. Vastaavasti henkilötäydennysryhmässä työskenteleminen antaa erittäin hyvän kuvan pataljoonan toiminnasta eri tasoilla.

Henkilötäydennysryhmä kaipaa itsekin juuri nyt uutta henkilöstöä. Tehtävässä on etua HR-, esimies- ja rekrytointikokemuksesta. Ihmisten kanssa toimimisesta ja ihmisten johtamisesta saadusta kokemuksesta on yksinkertaisesti paljon hyötyä, jotta reserviläisten osaamista ja motivoitumista osataan parhaalla tavalla hyödyntää eri tehtävissä, ja jotta oikeille ihmisille osataan tarjota sopivia ja haastavia tehtäviä.

Päijät-Hämeen maanpuolustuspäivä 23.9.2023, ILMOITTAUDU NYT!

Vuoden mielenkiintoisin maanpuolustuksen ympärille rakennettu päivä lähestyy. Kyseessä on ensimmäistä kertaa tässä laajuudessa toteutettava Päijät-Hämeen maanpuolustuspäivä. Haluatko sinä osallistua, oppia ja vaikuttaa? Jos kalenterissa ei vielä ole merkintää, kirjaa tämä siihen. Jos kalenterissa on jo joku merkintä, kannattaa raivata tälle tilaa!

Luvassa on kaksi eri teemalla varustettua ja hieman erityyppistä seminaaria. Ajatuksia herättävän turvallisuusympäristön muutosanalyysin jälkeen toisessa keskitytään maakuntamme kokonaisturvallisuuden saloihin. Kenellä siinä on vastuuta ja miten varaudutaan poikkeusoloihin? Miksi paikallisjoukkoja kehitetään juuri nyt ja mitä se tarkoittaa? Mitä juuri minun olisi näistä hyvä tietää? Puhujina on maakuntamme keskeisiä kokonaisturvallisuuden asiantuntijoita ja puolustusvoimien edustajia. Toinen seminaari käsittelee ajankohtaisesti ilmapuolustusta; lennokkien ja ohjusten muodostamaa uhkaa sekä niiden torjuntaa. Mukana on myös havaintoja Ukrainan

sodasta. Puhujina niin ikään puolustusvoimien edustajia ja kansainvälisten puolustusteollisuuden yritysten edustajia. Seminaarien lisäksi illalla nautitaan maailman parhaasta maanpuolustusseurasta, hyvästä ruuasta ja elämyksellisestä ohjelmasta. Illan pääesiintyjänä on **Konsta Hietanen!**

Älä siis jää tuleen makaamaan, vaan lähde mukaan omalla panoksellasi! Lisätietoa osoitteesta www.varmistin.fi, jonka verkkokaupasta voit jo myös ilmoittautua mukaan eri tapahtumiin ja lunastaa oman paikkasi vuoden tärkeimpään maanpuolustustapahtumaan Lahdessa. Jos on tahtoa, tarjolla on tietoa, joka kehittää taitojasi! Osallistumalla tuet suoraan maakuntajoukkojemme toimintaa ja kunniaakkaan Hämeen ratsuväen perinteitä.

Hakkaa päälle!

Evl Kai Naumanen
Hämeen Alue toimiston päällikkö
Panssariprikaati
kai.naumanen@mil.fi
+358299484100

Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on ratavuoroja ja koulutusta. 35 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Kannattajajäsenet saavat Varmistin-lehden ja halutessaan sähköisen tai painetun merkin osoitukseksi tuesta. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Varmistin-yhdistys on tukijoukko maakuntajoukon takana. Vuonna 2009 perustetun yhdistyksen tehtävänä on toimia jäsentensä yhdyssiteenä Päijät-Hämeen turvallisuutta edistävää toimintaa tukien. Yhdistys kohottaa ja ylläpitää maanpuolustustahtoa sekä vaikuttaa yleisten maanpuolustusedellytysten parantumiseen yhdistyksen toiminta-alueella. Se ylläpitää ja kehittää paikallista vapaaehtoista maanpuolustustoimintaa.

Varmistin-yhdistyksen säännöt löytyvät verkosta, varmistin.fi. Voit varmistua, että tukesi käytetään oikeaan tarkoitukseen. Lisätietoja toteutuneesta varojen käytöstä ja suunnitelmista antaa yhdistyksen puheenjohtaja Timo Wallenius, timo.wallenius@varmistin.fi.

Päijät-Hämeen 2023 MAANPUOLUSTUSPÄIVÄ

H-hetki: lauantai 23.9. klo 9.00
LAB Lahden Kampus, Mikkulankatu 19

PÄIJÄT-HÄMEEN KOKONAIS- TURVALLISUUSSEMINAARI klo 9.00-16.00

Seminaarin puheenjohtajana päätoimittaja Matti Eve

09.00 Ovet avautuvat

10.00 Päijät-Hämeen maanpuolustus-
päivän avaus

Yhteinen seminaariluento:
Turvallisuusympäristön
muutokset
Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtori,
TKT, eversti Rainer Peltoniemi

11.00 Alustukset ja keskustelu:
Miten maakunta toimii vaaran
uhatessa

Päijät-Hämeen Turva / Päijät-Hämeen hyvinvointialue:
Miten maakunta varautuu

Lahti Energia:
Energiantuotanto ja kokonaisturvallisuus

Hämeen poliisilaitos:
Yhteistyössä tuotetaan kansallinen turvallisuus

12.30 Lounas

13.15 Luento ja keskustelu:
Hybridisodankäynti ja miten
se näkyy maakuntatasolla
Sotilasprofessori, FT Mika Hyttiäinen
Kommenttipuheenvuoro: InPlace Solutions

14.15 Kahvitauko

14.30 Luento: Ajankohtaista
maavoimista ja kehittyvä
paikallisuolustus

Maavoimien operaatiopäällikkö,
prikaatikenraali Sami-Antti Takamaa

15.30 Kokonaisturvallisuusseminaarin
päättösanat

ETELÄ-SUOMEN ILMAPUOLUSTUSSEMINAARI klo 9.00-16.00

09.00 Yritysten esittelypisteet avautuvat

10.00 Päijät-Hämeen maanpuolustus-
päivän avaus

Yhteinen seminaariluento:
Turvallisuusympäristön muutokset
Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtori, TKT,
eversti Rainer Peltoniemi

11.00 Avauspuheenvuorot
Ilmatorjuntayhdistyksen puheenjohtaja,
evl Sami Nenonen ja evl Kari Kokkomäki,
Maavoimien esikunta

11.30 Kongsberg Defence
*Protection of an army brigade in a warfighting scenario
against the UAS threat - as a part of the overall air threat*

12.00 Lounas
Yritysten esittelypisteet avoinna

12.45 Rafael Advanced Defence Systems Ltd

13.15 SAAB Finland
*SAAB 's radar portfolio - suorituskykyä maalle,
merelle ja ilmaan*

13.45 Rheinmetall
*Relevant findings for Short Range Air Defence out of
the war in Ukraine*

14.15 Kahvitauko
Yritysten esittelypisteet avoinna

14.45 Lockheed Martin

15.15 IAI ELTA

15.45 Seminaarin päättösanat
ev.luutn. Sami Nenonen

Järjestää Ilmatorjuntayhdistys ry

MAANPUOLUSTUSGAALA klo 18.00

- klo 18.00 Vastaanotto LAB-ammattikorkeakoulun kampuksella
- klo 18.30 Tervetulosanat, evl Kai Naumanen
- klo 18.40 Maakuntajoukkojen palkitseminen evl Kai Naumanen
- klo 19.00 Konsta Hietanen, Mies ja kitara -konsertti
- klo 20.00 Illallinen noutopöydästä
- klo 21.15 Samppanja-arpajaiset ja huutokauppa Hämeen Ratsurykmentin Säätiön toiminnan hyväksi
- klo 21.30 Tanssia Kimmo Kopran ja varusmiesorkesterin tahdissa

Järjestää Hämeen Ratsurykmentin Säätiö sr

Seminaaripäivälippu 25 euroa, gaalalippu illalliseen 75 euroa.
 Lisätietoa ja lipunmyynti: www.varmistin.fi

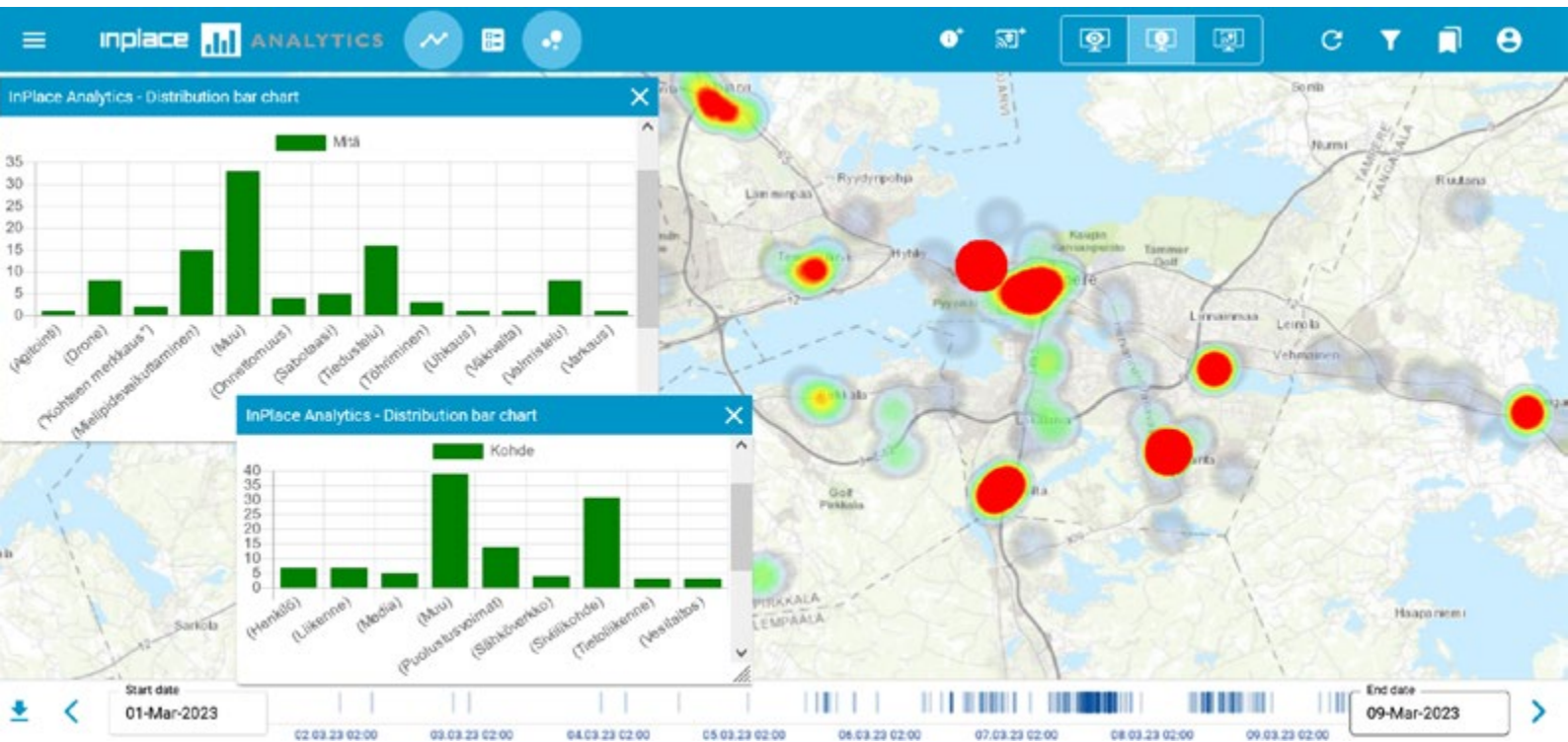
Hämeen aluetoimisto / Puolustusvoimat - Päijät-Hämeen maakuntajoukot - MPK Häme -
 Varmistin ry - Päijät-Hämeen pelastuslaitos - Hämeen poliisilaitos - Hämeen Ratsurykmentin Säätiö -
 Ilmatorjuntayhdistys ry - Päijät-Hämeen Maanpuolustusyhdistys ry

Lahden ammattikorkeakoulu LAB tukee tapahtumaa.

Maanpuolustuspäivän näyttely Lahden pääkirjastossa 1.-30.9.2023

Teemana kokonaisturvallisuus

Simuloitua harjoitusdataa InPlace Analytics OSINTin käyttöliittymässä.

InPlace Analytic OSINT arjen tiedustelujärjestelmänä

InPlace Solutions toimittaa aika- ja paikkaperusteisia ratkaisuja ja palveluja kokonaisturvallisuuden tarpeisiin. Yritys on täysin suomalainen ja toimii Kruunupyssä Pohjanmaalla. Yrityksellä on 30 vuoden kokemus viranomaisten ja yritysten kanssa tehtävästä yhteistyöstä. Yrityksemme työntekijöillä ja kumppaniverkostolla on vankka tausta sovelluskehityksessä, paikkatietoalassa, maanpuolustuksessa, kokonaisturvallisuudessa, akateemisessa tutkimuksessa ja disinformaatioympäristön tuntemuksessa.

InPlace Solutionsin keskeinen tuotekokonaisuus on InPlace Analytics, jonka OSINT- ja GIS-ratkaisut luovat kyvyn aika- ja paikkaperusteisen tiedon tuottamiseen päätöksenteon tueksi. Ratkaisuilla tuotetun tiedolla muodostetaan tilannetietoisuutta organisaation toimintaympäristöstä ja luodaan kontekstia trendeillä, ilmiöille ja tapahtumille, joihin liittyy enemmän kuin on pinnalta nähtävissä.

InPlace Analytics GIS -ratkaisussa hyödynnetään asiakkaan hallussa olevaa aika- ja paikkaperusteista dataa. Ratkaisun yleisimpiä käyttötapauksia ovat resurssien hallintaan ja tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvän aika- ja paikkaperusteisen datan analysointi.

InPlace Analytics OSINT -ratkaisussa dataa kerätään reaaliaikaisesti ja automaattisesti internetin avoimista lähteistä ja tarvittaessa asiakkaan omista tietokannoista. Ratkaisun yleisimpiä käyttötapauksia ovat informaatioympäristön seuranta ja organisaation tilannetietoisuuden muodostaminen.

Arjen tiedustelujärjestelmä ja toimintapamalli – PAPU-harjoituksissa testattu konsepti

InPlace Analytics OSINT -ratkaisua on hyödynnetty kolmessa paikallispuolustukseen kytkeytyvässä puolustusvoimien harjoituksessa arjen tiedustelujärjestelmänä. Koska ratkaisu on rakennettu tiedusteluyklin periaatteiden mukaisesti, se soveltui käyttötapaukseen helposti.

Tiedon hankinnan kanavista kaikki olivat läsnä: media, some, kansalaisten ilmoitukset, omien joukkojen havainnot, kuntien yhteysupseerit, omat tiedustelupartiot alustettuna ja jalkautuneena sekä yhteiskunnan rekisterit. Harjoituksissa pystyimme testaamaan jakeluketjun kentältä sotilasalueelle saakka toimivilla joukoilla. Huomionarvoista oli myös se, että InPlace Analytics OSINTin käyttäjinä olivat yksinomaan harjoituksiin osallistuneet reserviläiset.

Tukea aika- ja paikkaperusteiselle päätöksenteolle.

Olenainen osa InPlace Analytics OSINTin käyttöä oli toimintapamalli, joka rakennettiin eversti ja sotilaprofessori (evp) Mika Hyytiäisen johdolla. Toimintapamallin rakentamisessa harjoituksiin osallistuneilla reserviläisillä oli merkittävä rooli.

Toimintapamallissa kuvataan tietovirtojen hallinta, tiedustelukysymysten prosessimainen jalostuminen tiedustelutiedoksi sekä eri toimijoiden yhteistyö. Harjoituksissa toimintapamalli yhdessä InPlace Analytics OSINTin kanssa mahdollisti nopean prosessimaisen tiedustelutiedon tuottamisen tiedon tarvitsijoille. Malli on saatavissa puolustusvoimien ohjeena kaikkien paikallispataljoonien käyttöön.

Tekoäly arjen ratkaisuna

InPlace Analyticsissa on datan export- ja import-ominaisuudet, jotka mahdollistavat valitun datan ketterän siirtämisen tekoälysovelluksiin ja takaisin. Se voidaan myös muokata opettamisen ja tulosten testaamisen ympäristöksi.

Muissa projekteissamme InPlace Analytics OSINTin avulla hankittua, jalostettua ja suodatettua dataa on jo siirretty erilaisiin tekoälypohjaisiin graafisten tietokantojen hallintajärjestelmiin. Helposti käyttöön otettava ja kielimalleihin perustuva ChatGPT on myös osoittautunut tehokkaaksi apuriksi isojen aineistojen tiivistämisessä ja määräaikaisten raporttien laadinnassa.

Paikallispuolustuksen tapauksessa verkossa toimivien tekoälysovellusten käytössä on omat operaatioturvallisuuden liittyvät riskinsä. Toisaalta pataljoonatasolla käsiteltävä tieto on nopeasti vanhentunutta ja jos tekoälylle ei anneta dataa, joka paljastaa omien joukkojen toimintaa, nimiä tai paikkatietoja, niin tekoälyn harkittu käyttö toisi kustannus- ja resurssitehokkaan tavan nopeuttaa tiedustelutiedon tuottamista.

*Operatiivinen johtaja Jukka Torppa, InPlace Solutions
Sotilasprofessori ja eversti (evp) Mika Hyytiäinen*

Paikallisjoukot näyttivät hampaansa vieraalla maaperällä

Heinäkuun harjoituksessa otettiin joukoista mittaa osana operatiivisia joukkoja vapaasti kehittyvissä tilanteissa. Käteen jäi arvokasta kokemusta ja oppia siitä, miten maakuntajoukko sopii astetta vaativampiin tehtäviin.

Joukkueen johtajalta tulee hiljainen käsky: kymmenen minuutin kuluttua lähdetään. Joku polttaa vielä yhden tupakan, toiset juttelevat hiljaa keskenään. Yksi katselee keskittyneesti eteensä, toisaalla taistelija säätää vielä kerran varusteitaan. Sitten Päijät-Hämeen maakuntakomppanian kolmannen joukkueen taistelijat alkavat liukua puiden rytmittämään maisemaan. Hiljainen joukko sulautuu metsään, kokoontuu ryhmittymisalueelle ja asettuu odottamaan. Tehtävä on selvä. Tulivalmistelun jälkeen vastustaja lyödään takaisin asemista, jotka se on edeltäneiden päivien ja tuntien tuoksinassa onnistunut valtamaan.

Odotusta kestää minuutin.

Sitten useamman minuutin.

Ja sitten sota tapahtuu toinen toisiaan seuraavina tapahtumina, kaaoksena ja yrityksenä johtaa ja tehdä sitä, mitä keskellä tilannetta voi ymmärtää.

Juuri näin harjoituksen piti mennäkin. Päijät-Hämeen maakuntakomppania osallistui heinäkuun lopussa Maavoimien esikunnan alaisuudessa järjestettyyn Perusvalmiusjoukkojen harjoitus etelään. Pähkäjärven harjoitusalueella Vekaranjärven kupeessa järjestettyyn harjoitukseen osallistui perusvalmiusjoukkoja Karjalan prikaatista, Panssariprikaatista ja Kaartin jääkäriyhtymästä. Harjoitus oli myös reserviupseerikurssi 262:n loppusota. Harjoitusjoukkojen 1700 taistelijan vahvuuteen kuuluivat myös 200 päijäthämäläistä reserviläistä, jotka liittyivät RU-kurssin joukkoihin.

Maakuntakomppanialle määrätty tehtävä oli poikkeuksellinen. Yleensä maakuntajoukot ovat vastuussa puolustuksesta omalla alueellaan esimerkiksi aluevalvonnan

ja kohteiden suojaamisen tehtävissä, mutta heinäkuun harjoituksessa reserviläisistä koostuvia maakuntajoukkoja käytettiin osana operatiivisia joukkoja pitämässä maastoa ja estämässä vihollisen läpikulkua vastuualueellaan. Vastuualuekin oli poikkeuksellinen, koska se sijaitsi oman maakunnan ulkopuolella.

Normaaliharjoituksesta poikkeavan asetelman taustalla oli maavoimien esikunnan halu kokeilla, miten maakuntajoukot nykyisellä taitotasollaan, koulutuksellaan ja kalustollaan sellaisesta selviävät. Viikon mittaisesta harjoituksesta saatiin sekä kuva selviämisestä että yhtä arvokasta kokemusta rikkaampi maakuntakomppania.

Maakuntakomppanian päällikkö Juha Mustonen on tyytyväinen harjoitukseen ja reserviläisten suoritukseen.

- Tarkoituksena oli testata maakuntakomppanian suorituskykyä oman vastuualueen ulkopuolella aktiivisessa puolustustaistelussa osana taisteluosastoa. Maakuntajoukkojen vahvuus on paikallistuntemuksessa. Omalla vastuualueella toimiminen antaa merkittävän edun eri tehtävien suorittamiseen poikkeusoloissa.

Harjoituksessa maakuntakomppania irrotettiin alueeltaan ja liitettiin osaksi operatiivista taisteluosastoa, jonka tehtävänä oli taistella vihollisen kärkiosia vastaan alueellisen torjunnan painopistealueella. Maakunta- ja operatiivisten joukkojen tehtävät ovat myös syvemmällä tasolla erilaisia. Harjoituksessa korostuivat Mustosen mukaan ”perusjääkärijutut”, jotka eivät ensisijaisesti ole yksikön toiminnan ytimessä. Ne kuitenkin löytyivät joukosta hyvin.

- Yllätyin positiivisesti monella osa-alueella siitä, miten hyvin pärjäsimme. Tiesin, että tämä on kykenevä joukko, vaikka tehtäväkenttä ei ollut yksikkömme ominta

tekemistä, Mustonen kertoo runsas viikko harjoituksen jälkeen.

Joukot tulivat ”pystymetsästä vieraalle alueelle”, ja tehtävät poikkesivat niistä tehtävistä, jotka ovat kompanialle tutumpia, Mustonen huomauttaa.

- Nyt nähtiin, mikä suorituskyky on. Toki joissain asioissa olisi voitu onnistua paremminkin. Lisäharjoittelulla, valmistautumisella ja hiomisella olisimme olleet tehokkaampia. Mutta yleisesti ottaen meni hyvin. Parissa tilanteessa tappiot olisivat saaneet jäädä vähäisemmäksi, Mustonen analysoi.

Niin, niitä tappioita tosiaan tuli. Palataan hetkeksi Pahkajärvelle. Maakuntakomppanian kolmas joukkue on edelleen lähtötasalla odottamassa käskyä hyökkäykseen. Kaukaa oikealta sivustalta kuuluu kiivaan kamppailun ääniä. Maakuntajoukkojen hyökkäävä kärki odottaa yhä lähtöä. Oma tulivalmistelu on myöhässä. Taistelijat alkavat puutua, osa vaihtaa rennompaan asentoon. Yllättäen ensimmäinen ryhmä taistelijoita kaatuu vihollisen epäsuoraan tuleen. Samalla oikealta laidalta havaitaan vihollisen hyökkäys hyökkäykseen ryhtymyseen joukkueeseen. Oikealta ryhmä torjumaan vihollista. Vihollisia on nähty ainakin partion verran, ehkä ryhmän.

Taistelijat etenevät oikealle, vihollista on vaikeaa nähdä pusikkoisessa alarinteessä. Tulitus on kiivasta, ilma on sakeana ryhmänjohtajien käskyistä ja taistelijoiden huudoista toisilleen. Vihollinen on todennäköisesti saatu lyötyä, mutta alue pitää vielä puhdistaa. Ryhmä kolmannen joukkueen taistelijoita siirtyy takaviistoon oikealle puhdistamaan maastoa, muut jäävät varmistamaan aluetta, josta hetki aiemmin kuljettiin läpi.

- Tarkastakaa kaikki poterot, ettei selän taakse jää vihollisia, taistelijat muistuttelevat toisilleen. Pahkajärven maasto on porattu täyteen aukkoja. Tarkastettavaa riittää, eikä sotilaan ole helppoa pysähtyä adrenaliiniryöpystä.

Sitten tapahtuu taas. Takaviistosta oikealta alkaa kuulua tulitusta. Vaikuttaa siltä, että vastustaja on päässyt suurella joukolla selustaan. Hetken kuluttua tilanne selkiytyy: kompanianpäällikkö on heittänyt reservinsä lyömään vihollista, joka hyökkäsi kolmannen joukkueen sivustaan. Omasta tulesta ei ilmeisesti tullut kaatuneita, mutta läheltä piti. Taistelijat purkavat tilannetta heti keskenään. Miten tällaiset tilanteet estetään jatkossa?

Lauseet jäivät kesken, kun tulitus alkoi uudestaan äskeisen ryhmittymistasan etupuolelta. Vastustaja hyökkäsi vimmassa vasemman sivustan jontkasta. Ja suoraan edestä. Ja tieuran varrelta oikealta. Puolustajat pureutuivat rinteen niskaan maastoon. Aiottu hyökkäys on käänntynyt vimmaiseksi taisteluksi omista asemista.

Tällainen perinteiseen sotaharjoitukseen verrattuna melko kaaottinen tapahtumien kulku oli tarkoituksellista, kertoo maakuntakomppanian osalta harjoituksen johtajana toiminut majuri Janne Parkkonen Hämeen aluetuomistosta.

Suuressa osassa harjoitusta tilanteet luotiin väljästi. Joukoille kerrottiin, mistä tilanne alkaa, millä alueella toimitaan ja mitä joukoilta toivotaan. Sitten tilanteet saivat kehittyä omalla painollaan.

- Johtajat toteuttivat ja erotuomarit ohjasivat, mutta muuten tilanteiden annettiin elää vapaasti taistelun mukana, Parkkonen kiteyttää.

Tällainen harjoitustapa antaa tilanteille enemmän yllätyksellisyyttä, mikä taas synnyttää eri tavalla mahdollisuuksia oppimiseen.

- Siinä syntyy johtamistilanteita aivan kuten niitä syntyisi aidossakin tilanteessa, Parkkonen kertoo.

Taistelun yllätyksellisyys toteutui täysimääräisesti jo heti tilanteen alussa. Kun hyökkäykseen ryhmittyneen joukon liike pysähtyi oman tulivalmistelun odotteluun, se altistui vihollisen epäsuoralle tulelle.

Oikealta hyökännyt vihollinen puolestaan paljastui lopulta vihollisen tiedustelupartioksi. Kun sitä lähdettiin torjumaan, joukot hajaantuivat ja kohtasivat lopulta oman komppanian reservin. Omia katseltiin tovi jyvän yli, ennen kuin tilanne purkaantui. Pieni partio otollisessa asemassa sivustalla sai joukkueen sidotuksi itseensä ja sekoitettua tilannetta vaarallisella tavalla.

Kun tilannetta selvitettiin, vastustajan hyökkäävät joukot etenivät jo kolmannen joukkueen asemien eteen. Vihollinen pääsi etenemään omaan tavoitteeseensa monien sattumien, tilanteisiin tarttumisen ja määrätietoisen toiminnan summana. Myöhemmin se kuitenkin löytiin takaisin.

Komppanianpäällikkö Mustoselta vapaasti kehittämä harjoitustapa saa kiitosta. Joukkojen suorituskykyä päästään testaamaan aidosti ja yllätyksellisillä tavoilla. Oman lisänsä harjoitukseen antoivat maakuntajoukkojen harjoituksille harvinaiset lasersimulaattorit. Mustoselle kyseessä oli ensimmäinen kerta harjoituksessa, jossa tilanteita ei ole käsikirjoitettu tarkasti etukäteen.

- Mielenkiintoista, haastavaa ja palkitsevaa, Mustonen luettelee.

Haastattelussa välittyy tunne, että päällikköä sekä innostaa että harmittaa: jos olisi heti tajunnut, miten harjoitus toimii, olisi johtamisessa voinut olla luovempi. Nyt toiminnassa näkyi vielä jonkin verran vanhoihin harjoitusrutiineihin liittyvää kaavamaisuutta.

- Tällainen harjoittelutapa on ihan mielettömän hyvä konsepti. Hyökkääjä osasi olla alusta lähtien luova. Me ehkä odotimme tietynlaista toimintaa, mutta vastustaja osasi härkkiä ja rikkoa perinteisiä kertausharjoitussääntöjä.

Harjoitustapa korostaa hyvällä tavalla virheitä ja nostaa eteen asioita, joita ennen ei ole välttämättä harjoituksissa huomioitu, Mustonen pohtii.

- Yksityiskohtiin on pakko kiinnittää enemmän huomiota. Sivustojen suojaaminen on tästä hyvä esimerkki. Myös rajat naapurikomppanioihin ovat eri tavalla merkityksellisiä, ja tieurien tulppaaminen vastuualueella on oikeasti mietittävä ja tehtävä, tai muuten kaikki voi epäonnistua, Mustonen sanoo.

- Tämä on tosi hyvä systeemi harjoitukseen.

Maakuntajoukkojen harjoitusta johtaneen majuri Parkkonen mukaan maakuntajoukot suoriutuivat poikkeuksellisen

haastavasta harjoitustilanteesta hyvin.

- Tahto ratkaisee paljon, Parkkonen sanoo.
- Jos haasteita tulee, tahdolla ja voimakkaalla yrittämisellä pääsee niistä läpi ja ylös. Tällaisessa joukossa tahto päästä tehtävän ratkaisuun on silmiinpistävää.

Harjoituksen ison kuvan kannalta maakuntakomppanian toiminta antoi vastauksia maavoimien esittämään kysymykseen.

- Harjoitus osoitti, että maakuntakomppania pystyy toteuttamaan puolustustehtävän. Taistelutekninen osaaminen on olemassa, Parkkonen kertoo.

Hänen arvionsa mukaan joukkojen osaaminen oli kokonaisuutena hyvällä tasolla. Maakuntajoukkojen harjoittelumotivaatio ja halu kehittyä on korkealla, mikä heijastuu myös joukkojen toiminnassa ja osaamisessa.

- Yksilötasolla taisteluosaamisessa näkyi jonkun verran hiomisen tarvetta, niin kuin yleensä. Puhutaan ihan perusjääkärijutuista, suojasta ja taisteluaseman hakemisesta, johtamisesta taistelutilanteessa, Parkkonen huomioi.

Toisaalta joukkueissa hoksattiin itse paljon pieniä asioita, ja esimerkiksi arjen välineiden testaamisesta saatiin paljon arvokasta tietoa jatkoa ajatellen.

- Olen itse erittäin ilahtunut siitä, että epäsuoran tulen johtaminen on kehittynyt joukkueissa paljon ja hyvälle tasolle. Se nostaa koko maakuntakomppanian suorituskyvyn uudelle tasolle. Osaamista on nyt vietävä kaikkiin joukkueisiin, Parkkonen huomioi.

Iso vastuu tason nousemisesta on KRH-joukkueen johtajalla, joka on kouluttanut muita reserviläisiä. Oppi on tarttu-

nut hyvin ja sen arvo on ymmärretty.

- Sen arvo konkretisoitui siinä, että epäsuoralla tulella tuotettiin viholliselle suurimmat tappiot, Parkkonen kertoo.

Komppanianpäällikön arviot ovat samanlaisia. KRH-joukkue saa Mustoseltakin yksiselitteistä kiitosta.

- Taso on erittäin hyvä. Joukkue on tehnyt sen eteen töitä. Tehtävä on tavallaan vaativin, mitä yksikössä on, Mustonen muistuttaa.

Samalla tavalla komppanian kyky tulenjohtamiseen on nostettu uudelle tasolle, mikä Mustosenkin arvion mukaan näkyi konkreettisesti. Jääkärihommien perusteet olivat Mustosen mukaan ”näpissä”.

- Jos vielä oltaisiin jonkun verran niitä hiottu, niin olisimme olleet valmiimpia taisteluihin.

Kaikkien muistiinpanoihin on kertynyt paljon materiaalia, Mustonen uskoo.

- Jokainen, joka johti tai taisteli, varmasti tunnisti kohteita, joita kannattaa hioa ja joihin kannattaa porautua.

Yksittäiselle reserviläiselle kokemukset voivat vaihdella suhteessa palkitsevuuteen. Kun tilanne on elänyt vapaasti, joku on voinut saada enemmän kuin oman osansa toiminnasta, toinen on voinut jäädä paljonkin vähemmälle. Maakuntakomppaniassa järjestetään harjoituksen jälkeen purkutilaisuus, jossa kaikki huomiot käydään karttataso myöten läpi.

Mustonen itse arvioi onnistuneensa melko hyvin.

- Ympärilläni on hyvä porukka. Avaintaistelijat, päälliköt ja johtajat ovat kokoneita ja motivoituneita. Se tekee omasta onnistumisesta helpompaa.

Toki, ylimääräistä säätämistä oli omassa tekemisessä paljon –

Mustosen tarkimman mahdollisen arvion mukaan ”v*tusti”.
- Sellaista turhaa sumplimista. Se korosti epävarmoja osa-alueita. Kaikkia suunniteltuja asioita ei ehditty toteuttaa ennen aktiivisen taisteluvaiheen alkua. Oma harjaantumattomuus tällaisiin tilanteisiin ja harjoitusmuotoon näkyi. Mutta tehtävä pysyi kirkaana mielessä ja tavoitteisiin päästiin, Mustonen pohtii harjoituksen jälkeen.

Harjoituksia järjestetään, jotta niistä opittaisiin isoja ja pieniä, henkilökohtaisia ja joukkoja laajemmin koskevia asioita. Pahkajärven harjoituksesta opittiin se, että maakuntajoukoillekin pitää saada koko joukon harjoituksia muutaman vuoden välein, Parkkonen sanoo.

- Kun koko komppania saadaan käskytettyä harjoitukseen, saadaan sen toimintakyvystä ja palveluskelpoisuudesta käsitys. Tällainen harjoitus on juuri se keino, jolla saadaan arvio joukon todellisesta suorituskyvystä.

Eriyksen tärkeää on saada kontakti ”syvään reserviin” eli taistelijoihin, joista kouluttajilla ei ole tiedossa paljon muuta kuin tehtävä, nimi, henkilötunnus ja osoite. Aktiiviset reserviläiset kouluttajat tuntevat melkein pä nimeltä, mutta muiden osalta on tärkeää päästä näkemään, soveltuuko taistelija tehtäväänsä. Mustonen on samaa mieltä. Harjoitus antoi laajemman käsityksen koko joukon toimintakyvystä, koska myös syvää reserviä oli mukana.

Toiseksi koko joukon harjoitus osana isompaa harjoitusta auttaa hahmottamaan toiminnan kokonaisuutta, Parkkonen sanoo. Pienemmissä harjoituksissa voidaan keskittyä osa-alueisiin, mutta isommassa harjoituksessa kokonaisuus konkretisoituu. Esimerkiksi aselajien yhteistyötä on käytännössä mahdotonta simuloida pienemmässä harjoituksessa uskottavalla tavalla.

Pahkajärvellä maakuntakomppania harjoitteli yhteistoimintaa esimerkiksi pioneerikomppanian ja panssarintorjuntajoukkueen kanssa.

- Mehän emme pääse yleensä harjoittelemaan näin laajaa yhteistoimintaa. Se vain on eri asia, kun päällikön luokse tulee puolihikinen kaveri kasvomaalissa ja siitä aletaan käydä sulutteen tekemistä läpi. Nytkin pioneerikomppanian päällikkö tapasi maakuntakomppanian päällikön ja luovutti sulutteen, Parkkonen sanoo.

- Näinhän se oikeastikin tapahtuisi. Tai PST-ryhmä tulee komentopaikalle ja liittyy mukaan komppanian toimintaan. Ei se ole samanlaista, jos joku kouluttaja kuvaa tilannetta.

Mustosen listalla tärkeimmät opit liittyvät muun muassa käytettäviin välineisiin. Yhteensopivuus ei ole itsestään selvää operatiivisten ja paikallisten joukkojen välillä.

- Viestikalusto pitää synkata sen joukon kanssa, jolle maakuntajoukot alistetaan. Se on nyt vähän kuin painettaisiin vanhaa SCART-liitintä HDMI-pistokkeeseen. Molemmat ovat hyviä ja toimivia järjestelmiä, mutta jos kalusto ei sovi yhteen, niin ollaan ongelmassa.

Taistelijoiden tasolla harjoitus korosti Mustosen mukaan sitä, että kuntotasovaatimuksia ”ei voi koskaan liikaa korostaa”.

- Kyllähän sisulla pärjättiin, mutta se on tärkeää, että polvi nousee. Elämäkokemus ja motivaatio tietysti paikkaavat jonkin verran, mutta hyvän kunnon merkitys korostui.

Havaitut epäkohdat ja kehittämistarpeet ovat kuitenkin olleet sellaisia, että niihin kaikkiin löytyy lääke, Mustonen muistuttaa. Maavoimilta toiminnan kehittäminen vaatii tukitoimia, mutta jos maakuntajoukkoja aletaan käyttää operatiivisten joukkojen yhteydessä laajemmin, niitä varmasti järjestetään.

Puolustusvoimien henkilökunnan näkökulmasta harjoitus oli hyvin järjestetty. Parkkonen kiittelee RUK:n panosta: hyvä ja sujuva yhteistyö mahdollisti hyvän harjoituksen. Samaa sanoo Mustonen reserviläisten puolesta. Koulutusta ja opastusta oli järjestetty hyvin suhteessa harjoituksen moniulotteisuuteen, paketti oli jäsenelty ja rakennettu hyvin.

Ylipäänsä harjoituksen puitteet antoivat osallistujille poikkeuksellisia mahdollisuuksia. Maalitoimintaa Parkkonen kuvaa ”ylitsevuotavaksi”: harjoituksen alussa brittijoukot lensivät Eurofighter Typhooneilla, omat hävittäjät osallistuivat harjoitukseen päivittäin, samoin helikopterit ja lennokit. Britit pudottivat ilmapommeja, raskas raketinheitin ja K9-panssarihaupitsi olivat harjoituksessa käytettyä kalustoa.

- Eihän tällaista maalitoimintaa pystyisi maakunnallisella tasolla järjestämään, Parkkonen sanoo.

Se, että harjoitus on hyvä, on tietysti myös resurssikysymys. Maakuntakomppanian osalta Pahkajärven harjoituksen kaltainen harjoitus maksaa karkeasti 200 000 euroa.

- Me koimme kyllä, että saimme katetta jokaiselle eurolle. Saimme todella hyvää oppia, huomasimme kehittämiskohteita. Joukot pääsivät perusjutuista soveltamiseen ja testaamaan, toimiiko ajatus käytännössä, Parkkonen sanoo.

Maakuntajoukoille harjoituksesta jäi käteen onnistumisen tunne. Yksikkö heitettiin omasta harjoittelusta tehtävästä poikkeavaan tilanteeseen ja ympäristöön. Leimaa-

vin tekijä jälkikäteisissä pohdintoissa on ollut oppimisen tunne, Mustonen sanoo. Hän muistuttaa myös siitä, että harjoituksen skenaario on maakuntakomppanialle mahdollinen.

- Esimerkiksi tilanteessa, jossa maahamme on kohdistunut nopea aluevaltaus. Silloin nopeasti perustettavia joukkoja, kuten maakuntakomppanioita, voidaan tarvita vaativissa taistelutehtävissä painopistealueilla.

Harjoituksen perusteella sellaisesta selvittää ja jatkossa tiedetään enemmän, miten varautua ja harjoitella.

- Täytimme maavoimien meille asettamat odotukset. Kaikki tehtävät, mitä ylemmältä johtoportaalta käskettiin, tehtiin. Suoriutumista voi kokonaisuutena arvioida hyväksi. Maakuntajoukoissa on mieliala ja valmius lähteä taistelemaan hyvällä tasolla.

Mustonen sanoo maakuntajoukkojen saaneen hyvää palautetta harjoituksen ylimmältä johdolta.

- Sanottiin, että annoimme hyvän vastuksen. Itse ainakin koen niin, että se oli hatunnosto meille. Varmasti palvelimme hyvin harjoituksen kokonaisuutta, Mustonen sanoo.

- Suomalaiseen vaatimattomuuteen tietysti kuuluu olla otamatta kehuja tai kiitoksia vakavasti. Mutta pakko se on tässä yhteydessä ääneen sanoa, että yksikkömme on kiitoksensa ansainnut. Pitkäjänteinen työ ja yksittäisten reserviläisten aktiivisuus ja motivaatio näkyy tekemisen tasossa.

Omiin silmiin toiminta näyttää toisinaan helposti alisuoriutumiselta, mutta harjoituksessa kokonaisuudet ovat laajempia. Oma toimintaa on oikein suhteuttaa siihen. Mustonen uskoo, että kokeilu paikallisjoukkojen käytöstä muiden operatiivisten joukkojen rinnalla saa jatkoa tämänkin harjoituksen jälkeen.

- Oli hienoa olla tällainen pilottikomppania. Ja oli erittäin hyvä harjoitus.

Millaista palautetta reserviläiset antoivat Puolustusvoimien suuntaan? Aluetoimiston Janne Parkkosen mukaan palaute oli yhdenlaista.

- Minulta ainakin kysyttiin vain, että Janne, koska päästään seuraavan kerran tällaiseen harjoitukseen.

Teksti: Teppo Koskinen

Kuvat: Teppo Koskinen (s. 12-14, 16), Jani Eerikäinen (s. 15-16), Hannu Onniselkä (s. 15, 17), Jenni Paasio (s. 14) ja Jyri-Pekka Schildt (s. 17)

DISC23

Tämä on matkakertomus siitä, kun kolme Päijät-Hämeen maakuntakomppaniaan sijoitettua aktiivista reserviläistä lähti heinäkuun lopulla Tanskaan, DISC-tarkka-ammuntakilpailuun. Kilpailujoukkueeseen kuuluivat ampuja Heikki Kultanen, tähyistäjä Tuomo Lindström sekä huoltaja Leo Aarrevaara.

DISC, eli Danish International Sniper Competition on monikansallinen tarkka-ammuntaan keskittyvä sotilastaitokilpailu. Kilpailijoita osallistui tänä vuonna 15 eri maasta, yhteensä 36 joukkuetta. Kilpailussa mitataan laaja-alaisesti kilpailijoiden osaamista tarkka-ammuntaan liittyvillä rasteilla ja tehtävillä. Kilpailun pääteemana toimi Ukrainan sota ja sen tuomat tosielämän esimerkit ja haasteet tarkka-ammunnassa. Tapahtuma kesti kokonaisuudessaan kuusi vuorokautta. Rasteja oli yhteensä 19 ja ne jaettiin neljän vuorokauden ajalle. Kilpailurasteja yhdisti kova aikapaine, haastavat tehtävät ja muuttuvat tuuliolosuhteet. Matkamme kesti kahdeksan vuorokautta, joka sisälsi paljon am-

muntaa, upeita maisemia ja mieleenpainuvia kokemuksia.

Lähdimme liikkeelle juhannuspäivän aamuna. Viideltä aamulla lähdimme ajamaan kohti Naantalin satamaan, jossa nousimme Finnswan-autolauttaan. Sen kyydissä kului seitsemän tuntia, kunnes saavuimme Kappelskäriin. Automatkamme kohti etelässä sijaitsevaa Jönköpingiä oli miellyttävä, sillä länsinaapurimme maa- ja moottoriteillä oli äärimmäisen mukava ajaa. Matkalla kilpailijat pystyivät hyvin preppaamaan toisiaan ennalta jaetun materiaalin muodossa. Saavuimme Jönköpingiin kymmenen aikaan illalla. Tässä vaiheessa olimme reissanneet aamuviidestä alkaen kahdeksan ja puolen sadan kilometrin matkan.

Seuraavana aamuna herätys oli aikainen, jotta pääsimme ajoissa lähtemään kohti länsitanskalaista Borriksen kylää. Yöpaikaksi valikoituneen hotellin aamiainen oli vahva aloitus päivälle. Ajomatka läpi Tanskan salmien suurilla silloilla on mieleenpainuva kokemus. Maisemat eteläisessä Ruotsissa ja Tanskan salmien tienoilla ovat todella hienot. Ajettuamme Tanskan läpi kohti länttä, saavuimme viiden tunnin ajon jälkeen Borriksen kylään. Siellä sijaitti kohteemme, Borrislejrén. Kyseinen varuskunta-alue on armeijan aktiivisessa käytössä ja sopii tarkka-ammunnan harjoitteluun erinomaisesti. Itse kasarmialue poikkesi kotimaisesta tyylistämme huomattavasti yksikerroksisilla punaisilla ja puisilla rakennuksillaan. Alue oli erittäin viihtyisä ja fasiliteetit laadukkaita. Kilpailujoukkueet majoittuivat kahden joukkueen tupiin, joissa oli hyvin tilaa huoltaa itseään ja varusteita.

Kilpailu järjestettiin Borrislejrénin ympäristössä. Aivan kasarmialueen vieressä sijaitsee 40 neliökilometrin laajuinen puuton aro, jonka ympäröivällä alueella oli kolmisenkymmentä eri ampumarataa. Borriksen harjoitusalueelle piti alun perin tulla lentokenttä, mutta soinen maaperä yllätti rakentajat. Alue on uniikki harjoitusympäristö jo pelkäs-

tään kokonsa puolesta, mutta oman mausteensa alueella ampumatoimintaan tuovat kovat puuskittaiset tuulet, jotka vaihtelivat kilpailun aikana muutamasta metristä sekunnissa aina viiteentoista asti. Tuulen suunta vaihteli päivän aikana useaan otteeseen, mikä toi haastetta ammuntaan. Suomessa ampuradoilla harjoitelleet ovat tottuneet siihen, että suuri osa radoista ovat puitten ja vallien suojassa. Siinä missä meillä olemme tottuneet radalla muutaman metrin tuuliin, joutui Tanskassa mukautumaan jatkuvasti muuttuviin ja haastaviin tuuliolosuhteisiin. Kilpailurasteja järjestettiin eri puolilla ampuma-aluetta, minkä vuoksi jokainen ampumapaikka oli yksilöllinen kokemuksensa.

Maanantaina, toisena päivänä saapumisemme jälkeen, kävimme tutustumassa kilpailussa käytettävään kalustoon sekä kohdistamassa omat aseemme. Heikillä oli henkilökohtaisena aseenaan TRG-42 ja Tuomolla mukanaan oli AR-15. Kilpailuaseeksi järjestäjän puolesta valikoitui AX50-kivääri. 50-kaliiperisella harjoittelu tuli tarpeeseen, sillä seuraavana päivänä pääsisimme käyttämään sitä itse kilpailussa. Samalla, kun aseita kohdistettiin ja varusteita säädettiin, ehdittiin myös tutustua kilpakumppaneihin, heidän varusteisiinsa ja muuhun mielenkiintoiseen.

Kilpailuun osallistui sotilaita Saksasta, Puolasta, Tanskasta, Espanjasta, Iso-Britanniasta, Ruotsista, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Ranskasta, Irlannista, USA:sta, Kanadasta sekä Norjasta. Yhteiset ruokailuhetket ja rasteilla odottaminen olivat erinomaisia tilaisuuksia tutustua heihin ja heidän työhönsä kuin myös heidän työkaluihinsa. Ammattitaitoa ja erikoisosaamista heijasti saapumisen yhteydessä pidetty yhteinen luentoohjelma, jossa monet osallistujamaat olivat valmistelleet esitelmän uusista innovaatioista, organisaatioista ja muista tarkka-ammuntaa koskettavista aihepiireistä. Kuulimme mielenkiintoisia puheenvuoroja uusista asejärjestelmistä, koulutuskulttuurista ja tarkka-ammunnan kehittämiseen liittyvistä aiheista.

Tiistai, eli kolmas päivä Borriksessa, merkitsi itse kilpailun aloittamista. Kaikki kilpailujoukkueet jaettiin kahteen eri ryhmään, jotka siirtyivät omille odotusalueilleen ”briiffingiä” varten. Kaikki toimenpiteet niin kilpailussa kuin sen ulkopuolellakin suoritetaan englanniksi, johon ulkomaille kilpailemaan lähtevien on hyvä valmistautua. Ensimmäisellä kilpailurastilla oli tehtävänä edetä lähtöalueelta merkityille ampumapaikoille vallin reunalle. Ampujalle ja tähytäjälle oli omat maalit, joihin piti tiukan aikapaineen alla osua. Aikaa koko rastilla oli kaksi minuuttia, joka sisälsi siirtymisen lähtöalueelta ampumapaikalle, ampuma-asennon valmistelun, maalien määrittämisen ja itse ampumisen. Kauimmainen maaleista oli 850 metrin päässä, arvoltaan 14 pistettä ja lähin, 6 pisteen maali, 400 metrin päässä. Mitä kauempana maali oli, sitä enemmän siitä sai pisteitä. Haastetta rastille toi se, että jokaisen maalin edessä oli panttivankimaali, johon osuminen toi miinuspisteitä, ja rasti loppui siihen. Kävi jopa jopa niin, että joukkueemme oli rastilta lähtiessä hetken johtavana joukkueena, sillä edellä menneet olivat moninlaisista syistä jääneet nolville, kun taas Heikki ja Tuomo varman suorituksensa jälkeen saivat 12 pistettä.

Alusta asti oli siis selvää, ettei kannata yrittää ahnehtia parhaita pisteitä vaikeilla laukauksilla, jos helpompiakin vaihto-

ehtoja varmoille pisteille on. Toisella rastilla joukkueet suorittivat arvotussa järjestyksessä tehtävän, jossa maaleja oli kolme: punainen, valkoinen ja sininen. Ampujan piti tuhota edellä mainitut maalit värijärjestyksessä, punaisen sijaitessa 840, valkoisen 430 ja sinisen 530 metrissä. Tähtäkään rastilta ei tyhjin käsin poistuttu, vaan pisteille päästiin! Oli äärimmäisen tärkeää, että pisteille päästiin heti kilpailun startatessa. Lopputuloksissa huomasin, että parikin pistettä merkitsi lopulta paljon, sillä kilpailujoukkueet suoriutuivat kukin omilla vahvuusalueillaan erittäin hyvin. Olennaista oli minimoida riskit, keskittyä varmoin perussuorituksiin ja pyrkiä pitämään hermot kurissa.

Neljäntenä päivänä, eli keskiviikkona, pääsimme ihan toisissaan kilpailemaan. Rasteja käytäisiin seuraavan kymmenen tunnin aikana läpi kuusi kappaletta; Antimateriel, HOT FFP, Movers, Puls, ALTS sekä Thermal COMMS. Rastit haastoivat kilpailijoiden osaamista monipuolisilla tehtävillä, joissa mitattiin esimerkiksi kommunikaatiokykyä, ampumataittoa ja sovellettujen ampuma-asentojen käyttöä.

ANTIMAT: Päivä alkoi amunnalla, jossa tehtävänä oli tunnistaa vihollisen kulkuneuvo ja tuhota siihen kiinnitetyt laitteita, sekä jalkautuva miehistöä AX50-kiväärillä. Maali oli 500 metrin päässä. Täältä rastilta jäimme pisteittä, koska haasteita tuotti maalin tunnistaminen ja erittäin kova, puuskittainen tuuli.

HOT FFP: Seuraavassa tehtävässä testattiin ampujan ja spotterin yhteistyötä ja kommunikaatiokykyä. Ampuja kiipesi rakennuksen välikatolle tarpin alle ja ilmoitti sieltä maaleja luvan saadessaan alemmassa kerroksessa olevalle spotterille, jonka piti tiukan aikarajan sisällä niitä tuhota. Haastetta rastilla lisäsi se, että kommunikointi ampujan ja spotterin välillä oli aika-ajoin kiellettyä. Kilpailijat suorittivat rastia myös eri tiloista, jolloin maalien paikantaminen tuotti haasteita, koska ampuja oli tähtystäjää huomattavasti matalammalla tasolla. Aamun toiseltakin rastilta poistuimme ilman pisteitä.

MOVERS: Kolmas rasti vaati molemmilta kilpailijoilta äärimmäistä valppautta. Epäjohdonmukaisesti ympäri maalialuetta liikkuneet moottoroidut maalitaulut simuloivat vihollisen liikettä taistelukentällä, mitä on erittäin vaikea ennakoita. Tällaisia maalilaitteita ei kukaan meistä ollut ennen nähnyt. Maalit olivat nelipyöräisen kuljettimen päällä ja ne reagoivat osumiin. Jos maali haavoitui, se laskeutui hetkeksi etuviistoon ja hakeutui suojaan. Jos maali tuhottiin, se kaatui selälleen ja jäi liikkumatta paikalleen. Maalitaulut lähtivät liikkeelle 600 metrin päästä ja liikkuvat lähemmäs ampujia suojien kautta kulkien. Tämä oli kotimaisiin, vaakasuuuntaisesti liikkuviin riistamaaleihin tottuneilla taistelijoillemme uusi haaste, mutta siitä selvitettiin erittäin hyvin. Pisteitä tuli kotiin mukavasti, sillä yksi maaleista tuhottiin ja kahta haavoitettiin.

PULSE: Tämän jälkeen sykettä päästiin nostattamaan rastilla, joka alkoi 250 metrin juoksulla läpi metsäisen este-radan, jonka jälkeen juoksuhaudasta ammuttiin erilaisia maaleja. Metsäinen juoksu oli syytä ottaa rauhallisesti,

sillä kerrankin rastin suorittamiseen oli varattu ruhtinaallisesti aikaa, jopa viisi minuuttia! Kun kilpailijat olivat esteradan suorittaneet, tasailtiin sykkeitä juoksuhaudan reunalla, josta alettiin etsimään maaleja. Maaleja ammuttiin käsketyssä järjestyksessä, kauimmaisesta lähimpään. Tältäkin rastilta saatiin pisteitä, eli hyvin meni!

ALTS: Tarkka-ampuja pääsee harvoin ampumaan helpos- ta, mukavasta ja hyvin valmistellusta tuliasemasta. Tätä simuloitiin radalla, jossa mitattiin kilpailijoiden kykyä osua maaleihin myös haastavista ja soveltavista ampuma-asenoista. Ammuntaa oli kolmelta eri vallilta, joista jokaiselta löytyi toinen toistaan erikoisempia ampuma-alustoja. Oli rengasta, keinua, tynnyreitä ja muita haastavia rakenteita, joilta sai ampua vain määrätystä kohdin eikä ase- en etutukia saanut käyttää. Ensimmäinen valli oli 600 metrin päässä, toinen 500 ja kolmas 400 metrin etäisyydellä maaleista. Välissä juostiin vallilta toiselle ja ampujaa vaihdettiin, kun käsketty määrä laukauksia oli ammuttu. Aikaraja oli neljä minuuttia, eli ihan hirveästi ei ampuma-asentoa päässyt hieromaan kasaan. Sisukkaat kilpailijamme osuivat kuitenkin mainiosti, eli jälleen oltiin pisteillä.

THERMAL: Päivän viimeinen rasti käsitteli sitä, miten erilaiset tähystysvälineet vaikuttavat toimintaan. Tähystäjä sai käyttää ainoastaan lämpötähystintä, kun taas ampuja sai käyttää tavallista optiikkaa. Rasti mittasi kilpailijoiden kykyä kommunikoida ja ohjata tulta haluamiinsa maaleihin samalla, kun tavanomaiset työvälineet eivät olleet käytössä. Kilpailijat sijoitettiin eri tiloihin, toinen ahtaaseen koppiin ja toinen sen päälle. Kommunikaatio tapahtui huutamalla, jotta ampuja tiesi mitä monista maalialueelle sijoitetuista maaleista hänen kuului ampua. Yhteistyö oli saumatonta ja pistepotti kertyi edelleen! Vielä on korostettava, että rasteille ominaiset haasteet aikapaine ja kova tuuli olivat jatkuvasti häiritsemässä toimintaa, mutta kaikesta selvitettiin kunniakkaasti. Vaikka päivän ensimmäisistä rasteista ei pisteitä saatukaan, ilta- päivällä tilanne korjattiin loistavilla suorituksilla. Päivä oli pitkä, mutta antoisa!

Torstaina aamulla siirryimme tunnin ajomatkan päässä sijaitsevalle Oksbølin harjoitusalueelle, jossa suoritettiin tiedustelu-lähestymistehtävä nimeltään Team Stalk. Aseet ja taistelijat naamioitiin tehtävään soveltuvalla tavalla, jonka jälkeen tehtävänä oli siirtyä huomaamatta tuliasemaan, josta havainnoitiin ja tuhottiin annettuja maaleja. Stalker oli kilpailijoille fyysinen kokemus, sillä torstaina oli erityisen lämmin päivä ja rasti kesti kokonaisuudessaan neljä tuntia. Tarkkailutehtävien jälkeen palasimme Borrisiin, jossa suoritettiin Azovstal 1 ja 2. Rastit havainnollistivat sitä, millaista tarkka-ammunta on urbaanissa, hektisessä ja haastavassa taistelu-ympäristössä. Azovstal 1 oli pistoolirata, jossa maaleja oli 75 kappaletta. Maalien ja ampujien välissä oli esteitä, jotka pakottivat kilpailijat käyttämään sovellettuja ampuma-asentoja. Rata piti suorittaa tiukan aikamäärän sisällä ja bonuspisteitä sai, jos ehti ajan puitteissa ammuttuaan nostamaan Ukrainan lipun salkoon. Toisella rastilla piti osua liikkuvaan viholliseen kolmikierroksisessa rakennelmassa, korvia huumaavassa metelissä. Eri ammuttapaikkoja tässä konttirakennelmassa oli yhteensä viisi, jonka jälkeen olisi

pitänyt vielä ehtiä evakuoimaan nukke viimeiseltä ampu-
mapaikalta turvallisen välimatkan päähän. Aikapaine oli
jälleen äärimmäisen kova, mutta pisteittä emme jääneet!

Päivät olivat pitkiä, eikä lounasta päästy varuskun-
ta-alueelle syömään minään päivänä. Kilpailujärjestäjät
olivat ratkaisseet tämän siten, että lounas jaettiin rastipai-
koille pitkin päivää. Tanskalaiset ovat selvästi voileipien
ystäviä, sillä jokaisella lounaalla saimme ruuaksi täytetyn
sämpylän erilaisilla täytteillä. Ruokahuolto toimi kilpai-
lussa erinomaisesti, mutta omiakin eväitä oli hyvä olla
matkassa. Aamu- ja iltapalat sekä päivällinen syötiin va-
ruskunnan ruokalassa, jossa keittäjät valmistivat erittäin
maittavia ruokiaan. Kilpailun ensimmäisenä ja viimeisenä
päivänä vieraanvaraiset järjestäjät ruokkivat meitä mait-
tavilla bbq-illallisilla.

Perjantaina oli aika loppuhuipennukselle, eli SNIPER RACE
-kilpailulle. Kilpailujoukkueet lähetettiin viiden minuutin
porrastuksilla 10 kilometrin pituiselle reitille, jonka var-
rella heidän taitojaan mitattaisiin monenlaisissa erilaisissa
haasteissa. Rastit sisälsivät tehtäviä, joissa vaadittiin
monipuolista osaamista esimerkiksi tulenjohtamisen, ka-
luston tunnistamisen ja vierailta aseilla ampumisen saral-
la. Rastien välillä ollut matka piti kulkea mahdollisimman
riipeästi, sillä mitä nopeammin koko kilpailun suoritat, sitä
enemmän pisteitä saat. Kokonaisuudessaan sniper race
vei kilpailijoiltamme kymmenisen tuntia. Suurin osa ajasta
kului eri rastien odotuspaikoilla, sillä kilpailujoukkueita
oli 36. Maaliin päästyämme meidän oli aika lähteä valmis-
tautumaan loppuseremonioihin sekä palkitsemisiin. Kun
perjantaina kokoontuimme viimeisen kerran lippukentäl-
le 15 lipputangon eteen 36 joukkueen voimin, konkreti-
soitui kilpailun volyyymi vielä kertaalleen.

Kilpailun vei odotetusti tanskalainen joukkue. Lopputu-
loksissa 12 ensimmäistä sijaa kuului tanskalaisille. Mutta
ei meilläkään huonosti mennyt! Ulkomaalaisten joukkuei-
den vertailussa pisteemme riittivät sijalle seitsemän, ko-
konaistuloksissa 22. Se oli loistava tulos. Kilpailuun lähti-
essä tärkein asettamamme tavoite oli, että viimeiseksi ei
jäädä! Tulos heijastaa sitä, että suomalaisen reserviläisen
osaamista voidaan mitata kansainvälisessä kilpailussa
ammattisotilaita vastaan kelpo tuloksin. Ulkomaisia kilpa-
kumppaneitamme ihmettytti suuresti, miten suomalaiset
reserviläiset viitsivät lähteä omalla autolla, omilla varus-
teilla ja omalla vapaa-ajallaan kilpailemaan ulkomaille.
Osalle heistä tämä oli vain työreissu muiden joukossa,
meille kerran elämässä-mahdollisuus.

Kun palkinnot oli jaettu ja puheet pidetty, vietimme vie-
lä aikaa kilpatoverittemme seurassa bbq-illallisen ja va-
paan ajanvieton parissa. Seuraavana aamuna luvassa oli
siivousta ja pakkausta, jonka jälkeen lähdimme ajamaan
takaisin kohti Kappelskärin satamaa. Takaisin palates-
samme emme kiirehtineet vaan tutustuimme Tanskaan
hieman paremmin pysähtymällä Kööpenhaminassa ja vie-
railemalla kuninkaallisella linnalla. Takaisin ajellessamme
kuljimme tietoisesti muita kuin pääväyliä, sillä esimerkiksi
Ruotsista saa autoillessakin huomattavasti enemmän irti
kulkiessa maanteitä pitkin kaupungista toiseen.

Jos omat aikataulut ja taloudellinen tilanne sen vain sallii, on ulkomaiseen kilpailutoimintaan osallistuminen vähintäänkin suositeltavaa! Jos olet esimerkiksi tarkka-ammunnan aktiivinen harrastaja, kiinnostunut kehittämään osaamistasi ja haastamaan itseäsi, löytyy ympäri Eurooppaa erilaisia kilpailuja, joissa pääset koettamaan taitojasi kovassa porukassa.

Reissuille kannattaa varata reilusti aikaa, mutta melko säädyllisellä budjetilla tällaisesta selviää. Me kuljimme omalla autolla, yövyimme muutaman yön matkalla menen tullen hotellissa sekä tankkasimme autoa ja itseämme. Majoitus ja ruokailut kilpailun aikana hoidettiin järjestäjän puolesta.

Suosittellemme perehtymään ajoissa vaadittaviin asiakirjoihin: mitä on syytä ottaa huomioon matkustaessaan yli rajojen aseiden ja patruunoiden kanssa, sillä niiden kanssa saattaa vierähtää hetki.

DISC oli haastava mutta opettavainen kokemus. Oli silmiä avaavaa, kuinka paljon voi oppia lajista, jonka luuli jo suurimmilta osin tuntevansa. Tämä oli jälleen esimerkki siitä, ettei koskaan voi olla valmis, vaan itseään ja taitojaan on syytä hioa ja kehittää harrastustensa parissa. Kilpailutoimintaan osallistuminen on siihen erinomainen tapa!

Teksti ja kuvat: Leo Aarrevaara

LahtiSec ry – uusi tietoturvayhdistys Päijät-Hämeen alueelle

Suomi on tietoyhteiskunta, ja suuri osa päivittäisestä elämästä joko vaatii tietojärjestelmien käyttämistä tai vähintäänkin niitä käyttämällä tekeminen on laajemmin saatavilla. Digitaaliseen kanssakäymiseen ja asiointiin liittyy kuitenkin uhkia ja riskejä, joihin jokaisen kansalaisen on syytä varautua ja kasvattaa osaamistaan.

Paitsi arjessa, niin myös paikallispuolustuksessa voi sekä harjoiteltaessa, että varsinaisessa toiminnassa olla hyötyä tieto- ja kyberturvallisuuden osaamisesta. Etenkin käytettäessä arjen välineitä viestiselajin osajien on hyvä omata perus- tai edistyneempiäkin taitoja, jotta operaatioturvallisuus pysyy hyvänä. Näitä taitoja voi sitten jakaa omille viestivälineitä käyttäville joukon jäsenille ja siten varmistaa operaatioturvallisuutta myös koko joukon laajuisesti. Vaikka viestinnän järjestelyt voivatkin painottua viestiselajin vastuulle, niin etupainotteisesti aiheiden oma-aloitteinen opiskelu on varsin hyödyllistä kaikille joukon jäsenille. Osallistavaan tietoturvan tietoisuuden kasvattamiseen sekä IT- ja tietoturva-aiheista kiinnostuneiden yhteiseksi on perustettu toukokuun 22. päivänä uusi yhdistys, LahtiSec ry. Yhdistys toimii voittoa tavoittelemattomasti vapaaehtoisvoimin.

Yhdistys on tähän mennessä järjestänyt kaksi tapahtumaa Lahden Pikkuteatterin tiloissa. Jo ennen yhdistyksen varsinaista rekisteröintiä maaliskuussa järjestetyssä tapahtumassa oli paikalla noin seitsemänkymmentä ihmistä. Tapahtuman alustukset kuultiin englanniksi. Juha-Matti Heijasteen aiheena oli "Have you been breached already?". Esityksessä käytiin läpi joidenkin yritysten kokemia tietoturvahyökkäyksiä. Iiro Uusitalon aiheella "How do hackers attack companies?", pureuduttiin hyökkääjien työskentelytapoihin ja motivaatioihin.

Kesäkuun tapahtumaan saapui paikalle noin kuusikymmentä ihmistä. Pete Niemisen esitys "Kyberturvallisuuden hallinta yrityksen hyperkasvussa" nosti esille miten kyberturvallisuus pysyy mukana, kun yritys kasvaa nopeasti. Teppo Koskinen pohjusti aiheellaan "Hämmennyksen ja epävarmuuden loigikka" illan päättäneitä paneelikeskustelua. Paneelikeskustelussa LahtiSec ry:n puheenjohtaja Jiri Vidgren, Teppo Koskinen ja Lappeenrannan SaimaaSecin edustaja Riku Tarkiainen vastasivat paneelikeskustelua ohjanneen Kaisa Korkeamäen kysymyksiin. Molempien tapahtumien kävijäpalaute rohkaisi perustajajäseniä ja yhdistyksen ensimmäistä hallitusta jatkamaan tapahtumien järjestämistä.

Perustajat: Erik Taavila (vas.), Vesa Vainio, Jiri Vidgren ja Harri Koponen. Kuvasta puuttuu viides perustaja Risto Kivisilta.

Yhdistyksen puheenjohtaja Jiri Vidgren kesäkuun LahtiSec meetupissa.

Tulossa olevan tapahtuman (7.9.2023) järjestelyt ovat vielä tätä juttua kirjoitettaessa hieman kesken, mutta yhdistyksen verkkosivuilta voi seurata niiden etenemistä. Meetup-palvelusta löytyvän tapahtumasivun kautta voi myös ilmoittautua tilaisuuteen. Tilaisuuden esitykset ovat tällä tietoa englanniksi, ja tilaisuuden aiheet painottuvat tietoturva-alalle työllistymiseen. Esiintyjinä ovat

Teppo Koskinen esillä kesäkuun LahtiSec meetupissa.

mm. Laura Kankaala ja Noora Hammar. Tilaisuudessa on myös paneelikeskustelu, ja yleisö voi osallistua kysymyksiin. Syksyn aikana yhdistyksen hallitus kehittää toimintaa eteenpäin. Suunnitelmissa on jäsen toiminnan edistäminen, kumppanitoiminnan jatkaminen, varainhankinta sekä tietenkin uusien tapahtumien järjestäminen. Tulevien tapahtumien järjestelyihin, niiden aiheisiin ja alustajiin voi vaikuttaa osallistumalla yhdistyksen toimintaan joko keskustelupalstalla tai tapahtumien vapaaehtoisena.

Yhdistyksen jäseneksi pääsee jo. Kannattajat ja varsinaiset jäsenet voivat hakea jäsenyyttä yhdistyksen sivujen kautta löytävän jäsenhakemuslomakkeella. Artikkelia kirjoitettaessa on vielä jaossa kaksinumeroisia jäsennumeroita – niitä riittää vain nopeimmille. Lisätietoja jäsenyydestä ja tulevista tapahtumista voi kysyä yhdistyksen hallitukselta. Tule mukaan yhdistykseen kasvattamaan Päijät-Hämeen kyberturvallisuutta sekä verkostoitumaan alueen sekä alan osaajien kanssa!

Terveisin,
Erik Taavila, LahtiSec ry:n jäsenvastaava

Kuvat: Harri Koponen

Ajatuksia johtajuudesta, osa 3/4

Kuuntelin tuossa juuri kirjan ”Aleksi Suomesta”. Sieltä ihan kovasta arjesta nousi muutamia ajatuksia mieleeni, joita olen lisännyt tähän (ja myös seuraavaan) osioon.

Ensimmäisessä artikkelissa käsitelin johtamiseen ja johtajuuteen liittyviä perusteita sekä varautumisen vaikutusta mm. palautumiseen vaikean tilanteen jälkeen. Toisessa artikkelissa avasin työtehtävässä (siviili ja sotilaallinen) menestymisen kannalta olennaisia persoonallisuuden piirteitä. Ensin yleisellä tasolla ja sitten osaan tarkemmin. Tässä artikkelissa jatkan noita persoonallisuuden piirteiden avaamista ja jälleen annan selkeän ja yksinkertaisen työkalun käytettäväksi.

Aika usein kuuluu kommenttia ”hoida nyt tämä homma kunnolla”. Mitä kunnolla hoitaminen itse kullekin tarkoittaa, riippuu persoonallisuudesta ja erityisesti tunnollisuuden eri tekijöistä. Tunnollisuutta on pääpiirteissään kahdenlaista; suhteessa rakenteisiin ja prosesseihin ja toisaalta suhteessa yhteisössä noudatettaviin vuorovaihtuksen kirjoittamattomiin normeihin.

Tunnollisuus, rakenteet ja prosessit, tarkoittaa arjessa sitä, miten organisaation kuvattuja toimintatapoja noudatetaan. Ehkä selkein esimerkki tästä on käskyrunko, jonka avulla määritetään mitä, miten, milloin ja millä tuloksilla pitää tehdä. Osa meistä on hyvin tunnollisia ja heille prosessit ja rakenteet ovat se kaikkein tärkein. Tuore sodan

kuva (ja tämä muuten pätee täysin myös työelämässä), kertoo että liian tiukkaan suhtautumiseen liittyy suuria riskejä. Venäjän armeijan kompurointi johtuu prosessilisteisuudesta sekä huonosta prosessien suunnittelusta. Nykyinen armeijan doktriinimme antaa tilaa ratkaisukeisyydelle, tuloksellisuuden varmistamiselle.

Kovin alhainen tunnollisuus johtaa helposti vaaratilanteisiin. Aleksi Suomesta -kirjassa on minusta hyvin näkyvillä myös se, että taito on sen ymmärtämistä, mistä prosesseista ja rakenteista ei pidä tinkiä.

VARMISTA: Kuuntele lähellä oleviasi sekä johdettaviasi, jotta pystyt näkemään mitkä prosessien ja rakenteiden osat tuottavat selkeää hyötyä ja mitkä ovat sitten taas ylimääräistä taakkaa. Ylimääräinen taakka johtaa aina sitoutumisen heikkenemiseen ja sen myötä tulosten laskemiseen

Tunnollisuus, säännöt, on siis sitä, miten organisaatiossa toimitaan suhteissa muihin. Yksi esimerkki tästä on kulttuurinen sääntö ”ketään ei jätetä”. Merkittävän riskin muodostaa se, että kukaan ei sano mitään silloinkaan, kun asiat ovat pielessä. Jos ollaan liian ”kohteliaita”, niin saatetaan jättää sanomatta, kun jokin prosessi ei toimi tai joku tekee valintoja / päätöksiä, jotka vaarantavat muita tarpeettomasti. Tämä on itse asiassa useimpien ongelmien sa olevien organisaatioiden ”perussynti”.

VARMISTA: Ota ryhmääsi myös niitä, jotka ovat välillä vähän ärsyttäviä, kun he toimivat toisin kuin oletetaan. Näe heidän erilaisen ajattelunsa tuottamat uudet näkökulmat ja kiitä siitä. Tee ratkaisut vasta kun olet päässyt tuon ärsytyksen tunteen ylitse.

Paineen sietokyky, tutummin ehkä stressin sieto on persoonallisuuden piirre, jota ei aikuisiällä kovin paljon voi kehittää. Se, mitä voimme kehittää, on stressaantumisen muodostuminen. Tai oikeammin, miten toimia niin, että emme stressaannu. Osaaminen, harjoittelu ja rutiinit luovat meille tilanteen, jossa paineen kokemusta ei rakennu samalla tavalla kuin täysin yllättävissä tilanteissa. Olennaista ei ole kuinka korkea paineen sietokyky henkilöllä on! Olennaista on, että henkilön valmiudet ja valmistautuminen ovat sillä tasolla, että hän pysyy toimintakuntoisena eteen tulevilla tilanteilla.

Korkea paineen sietokyky on vahvuus ja heikkous. Heikkouden siitä tekee parikin asiaa. Korkea paineen sietokyky johtaa helposti siihen (korkea tunnollisuus voi tasoittaa tätä), että me emme valmistaudu kunnolla. Vielä suurempi ongelma tulee siitä, että emme välttämättä huomaa, kun muut ovat jo ylittäneet oman sietokykynsä rajat. Jos sinä olet kuvassa olevan korkeimman käyrän persoona ja sinulla on tiimissä alhaisimman käyrän ihminen, niin sinä olet vasta käynnistymässä, kun tuo toinen on jo kriisin tasolla!

Kovien alhaisen paineensietokyvyn henkilöiden tehtäväkuva pitää rakentaa vahvasti rutiinien ja toistettavuuden kautta. Toiminnaksi, jossa kaikkiin tilanteisiin on olemassa toimintaohje ja säännöt.

VARMISTA: Ryhmän kaikki jäsenet ovat harjoitelleet riittävästi. Selvitä oma tasosi, jotta pystyt peilaamaan sitä suhteessa tiimisi muiden jäsenten tasoon

Tunteiden hallinta on merkittävä osa viestintää. Johtamisessa tunteet ovat se asia, joka ratkaisee seuraavatko johdettavat sinua vai ei. Tunteiden hallinnan ääripäät ovat se diiva, jonka maailma kaatuu, kun kynteen tulee vaurio ja toisella laidalla jäämies Räikkönen, jonka ilme median edessä on sama sekä maailmanmestaruuden voiton että seinään ajon jälkeen. Kumpikaan ääripää ei tuota johtamisessa hyvää tulosta. Johtajan pitää osoittaa tunteita! Tunteet kertovat toiselle, kun olet tyytyväinen hänen suoritukseensa, kun jotain pitää korjata tekemisessä, kun asia on tärkeä ja milloin on tilaa olla vähän rennommin.

Niille, joille on luontaista tunteiden esittäminen isosti, on tuon piirteen rajoittaminen usein hankalaa. Reaktio tulee niin nopeasti, että sitä ei pysty hillitsemään. Jos tunteiden osoittaminen ei ole luontaista, sitäkään ei kovin paljoa pysty muokkaamaan. Onneksi tunteiden osoittaminen on osa sosiaalista käyttäytymistä, joten jokaisen meistä on mahdollista oppia osoittamaan tunteita ainakin jossain määrin.

Nopea lääke kaikille on käyttää yksinkertaista numeraalista asteikkoa. Ihan vain sanomalla ”tämä juttu on, asteikolla 1–10, minulle 7 tasolla” autetaan toista ymmärtämään mistä on kyse. Diivakin, ensi reaktion jälkeen, voi tasoittaa reaktiotaan tuon kautta. Sanoittamalla tunnetaso saavutetaan parempi yhteinen ymmärrys ja sen kautta sitoutuminen ja motivoituminen.

VARMISTA: Tunteiden osoittaminen sellaisella tasolla, että kaikki ymmärtävät mistä on kyse ja pystyvät liittymään tunteisiin. Reflektoi myöhemmin, mitä palautetta tunteiden osoittamisesta sait muilta, sekä suoraan että tehtävässä onnistumisen kautta.

Kari I. Mattila, johtajuuden kehittäjä vuodesta 1982

PHMKJ harjoitukset 2023

- 18.9. OEH/ilta
- 29.9.–1.10. VEH PAIKP
- 16.10. OEH/ilta
- 6.11. OEH/ilta
- 17.–19.11. SOTVA Marras-Hälvä
- 2.–3.12. OEH (Koul.suunn. + OPSU-katselmus)

MPK LKP ampumapäivät 2023

- Hälvälä
- 16.9. (2 RK- ja 2 pistooliammuntaa klo 08.00-16.30)
- 21.10. (2 RK- ja 2 pistooliammuntaa klo 08.00-16.30)

- 11.11. (2 RK- ja 2 pistooliammuntaa klo 08.00-16.30)
- 18.11. Marras-Hälvä (kohdennetut ammunnat Hälvän kurseille)
- 9.12. (1 RK- ja 1 pistooliammunta klo 10.00-14.00)

- Padasjoki
- 9.9. (2 RK- ja 2 pistooliammuntaa klo 08.00-16.30)
- 7.10. (2 RK- ja 2 pistooliammuntaa klo 08.00-16.30)

MPK-kurseille ilmoittaudutaan MPK:n koulutuskalenterin kautta <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri> Muutokset mahdollisia.

Ammunnanjohtajan motto: Nopea tulenavaus ja riittävä tarkkuus

Toukokuun lopulla Kirsi Ahola sai tekstiviestin: *”Teitte vaikutuksen ilmapaikallispuolustuksen johtoon, ilmavoimien esikuntaan, ilmasotakouluun ja ennen kaikkea minuun. Kiitokset koko remmille.”*

Viesti oli Satakunnan lennoston johtajalta; lennosto oli ollut ampumassa kivääreillä Padasjoen koulutuskeskuksessa. Ammunnanjohtajana toimi Kirsi Ahola, ensimmäistä kertaa parivuotisen uransa aikana vastuussa koko ampu-matapahtumasta.

- Huh. Hyvin se meni. Oli todella hienoa saada hyvää palautetta. Olen aika kova jännittäjä, ja kieltämättä hermostutti hieman ison tilaisuuden, ensimmäisen oman vastuun ammunnan johtaminen. Mutta toisaalta kokemusta on jo parin vuoden aikana tullut. Nyt uskaltaa mennä useammin, kertoo Kirsi.

Kirsi Ahola on Päijät-Hämeen ensimmäinen naispuolinen ammunnanjohtaja. Hän tekee samalla pioneerityötä ja avaa uraa tulevillekin naispuolisille ammunnavetäjille – tarvetta maakunnassa ja muuallakin kyllä on.

- Kyllä tätä on kiehtovaa tehdä, Kirsi kertoo työstään.
- Onhan tässä paljon opeteltavaa, teoriassakin, kaikenlaista lakipykälää, sääntöä ja käytäntöä, mutta tekemällä oppii. Toivon, että esikuvana pystyisin olemaan muillekin. Ammunnan johtajalla on iso vastuu itse ammunnoissa, mutta myös ampujien kouluttajana. Ampumatapahtuma on tarkkaan määritelty. Prosessi etenee aina samalla tavalla, turvallisuus etunenässä.
- On hienoa nähdä ampujien kehittyminen aseiden käsittelyinä, ja miten ampumataito kehittyy.

Vähitellen alalle

Kirsi Ahola ajautui luontaisesti ammunta-alalle. Alle kymmenvuotiaana paukuteltiin serkun mökillä ilmapikivääreillä ja se tuntui heti kuin omalta harrastukselta. Oman teräshauleja ampuvan ilmapikiväärinsä Kirsi sai 15-vuotiaana.

Varsinainen sysäys ampumaharrastukselle Kirsiällä tuli, kun hän astui toisessa naisten saapumiserässä armeijan leipiin vuonna 1996. Kun ylikersantti Ahola vapautui palveluksesta, pienet lapset veivät perheellisen ajan sen verran tyystin, ettei aikaa ampumisharrastukselle juuri jäänyt. Mutta sitten kun jälkikasvu kasvoi, omaakin aikaa syntyi.

- Tein töitä vartiointifirmassa, sitten toimistohommia ja ennen pitkää ampumarata alkoi jälleen kutsua. Menin MPK:n kursseille, Utti-Kouvola-linjalla mentiin ahkerasti – sinne mentiin minne sattui mahtumaan – ja kotomaakunnassa oli Varmistimen järjestämät ammunnat, kertoo Kirsi.

MPK järjestää ammunnanjohtajakursseja

Sen verran ahkera kurssilainen Kirsi oli, että ennen pitkää häntä kysyttiin apukouluttajaksi. Sattui sopivasti, että kertausharjoituksissa saatiin ammunnanjohtajan lisäoppia. Annettiin näyttöjä ja pian Kirsi sai ammunnanjohtajan oikeudet.

Kirsi Ahola on Päijät-Hämeen ensimmäinen naispuolinen ammunnanjohtaja.

Ammunnanjohtajia kaivataan

Ammunnanjohtaja vastaa turvallisuudesta ja siitä, että kaikki menee ohjeiden ja sääntöjen kukaan. Omat haasteensa tuovat kurssien tasoerot: on ensikertalaisista paikallisjoukkojen harjoittelijoihin. Ja töitä riittää. Kirsi saa kutsuja muistakin maakunnista ja hän reissaa ympäriinsä aina miten aikataulut myöten antavat. Tiistaisin hän käy itse ampumassa ja viikonloput menevät ammunnanjohtajan tehtävissä.

- Ammattitaitoa täytyy ylläpitää. Itsekin käyn säännöllisesti ampumassa. Käyn eri puolilla MPK:n kursseilla katsomassa, millä tavoin muualla ammuntoa vedetään ja yritän niistä saada oppia. Eri alueilla on suuria eroja, ja opetusta pyritään nyt yhdenmukaistamaan, Kirsi sanoo.

Tällä hetkellä ammunnanjohtajia valmistuu liian vähän; keväällä valmistui kertausharjoitusten voimin kymmenisen kappaletta. Edellisessä Hämeessä puolet jäi aktiivisiksi. Se on aika pieni rinki.

Kuin lomalla olisi

Ammunnassa voi aina olla parempi, siksi se Kirsiä kiehtoo. Koskaan ei ole valmis, aina voi kehittyä.

- Se on kuin olisi lomalla, kun käy ampumassa. Lenkillä voi ajatella muitakin työasioita, mutta ammunassa pitää keskittyä vain siihen. Ja kun oma poika on ruvennut myös harrastamaan ammuntaa, on kiva käydä hänen kanssaan treenaamassa. Alkaa vaan poika olla kohta jo parempi.

Kokeneemmille ampujille Kirsi toivoo toiminnallisempia ammuntoja.

- Viime viikonloppuna vedettiin yhdelle aseenkäsittelyssä pidemmällä olevalle ryhmälle toiminnallisempi kurssi. Ja onnistui hyvin, Kirsi kertoo.

- Vaikka tarkkuusammunta on tärkeätä, itse en jaksakaan viikosta toiseen sitä. Nopea tulenavaus ja riittävä tarkkuus on minun juttuni.

Teksti ja kuva: Timo Taalo

VARMISTIN 2023

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania